

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Платва три лъти седмично
в консулски, среда
и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лъ., 1/2-год.
90 лъ., 3-месечно 45 лъ.
Абонамента заложва на
всѣко 1-во число отъ ме-
сѣца: — винаги предплаща

Цените за обявите сѣт
За кв. сантиметр 2-50
лъ. за година, вклучили,
включили 1-50 лъ. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли: — за 1-50 лъ.; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лъ.
Всичко по-горе отнася до
всѣкакви реклами: до
"Търгов.-Промислен. За-
щита", Варна, "Бетон" в.

Петръ Г. Данаджиевъ & Илия Ст. Блъсковъ

Г А Б Р О В О

Комисионна — Експедиция, Представителство и Търговия
Кореспонденция съ Експедиторски и транспортни къщи, митнишки бюро за
вътрешността въ царството и за странство.
ул. "Брянска" № 34. Телефонъ № 152.

АГЕНЦИЯ на Българ. Застрахов. Д-во „ВИТОША“.

Кредитна Банка — клонъ Варна.

Централа СОФИЯ, клонове РУСЕ, ПЛОВДИВЪ.

Извършва всички банкови операции: финансира при износни условия
търговски и промишлени предприятия; открива текущи сметки;
извършва преводи; сконтира търговски портфейлъ; отпу-
ща аванси срещу ценни книжа, полици и стоки; купува и продава ценни
книжа; дава гаранции; инкасира полици, документи и купони;
приема парични влогове: срочни, безсрочни и на текуща сметка; изда-
ва спестовни книжки; издава кредитни писма срещу странство и
за България; приема на хранение ценни книжа; приема влогове и
извършва всѣкакъв видъ други банкови операции.

КРЕДИТНА БАНКА
Варненски клонъ.

„ТЕКСТИЛЪ“ АГД. Д-во — Варна.

Прѣдлага отъ собственитѣ си фабрики всички видове па-
мучни платна, бѣлени и небѣлени, оксфорди и материй.
Телеграф. адресъ: „ТЕКСТИЛЪ“.
Телефони № 170 и 332.

Акционерна Банка „НАПРЕДЪКЪ“

ЦЕНТРАЛА: Плъвень, Клонове: София, Варна и Червень-Брегъ.
Тел. № 22, Тел. № 436, Тел. № 106, Тел. № 9.

ИЗВЪРШВА всички банкови операции.

Приема влогове срочни и безсрочни, както и по спе-
стовни книжки при най-износни условия.

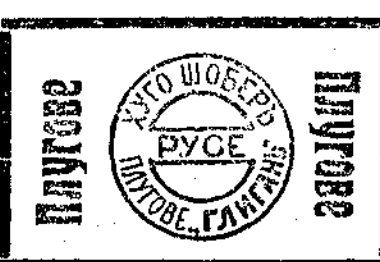
Извършва на комисионни начала покупко-продажби на
всички видове зърнени храни на борсата въ Варна.

КОНТРОЛНИ ЧАСОВНИЦИ

ДОСТАВЯ

ВЛАДИМИРЪ ТОПОДСКИ
Г А Б Р О В О.

Рекламитѣ чрезъ
"Тър. Промислен. Защита"
постигатъ целта си.

Индустриалния кредитъ.

II.

Въ отсѣчената дума на г. подуправителя на В. Н. Банка, че кредитъ ще се дава на онии индустриалци само, „които иматъ свой оборотен капиталъ“ въ миналия брой ние намѣрихме едно не право схващане и неестествено разбиране на целитѣ на кредита, който се дава на индустриалцитѣ, като казахме, че кредитъ на Народната Банка не бива да служи толкова да забогатява Петка, Драгана и Стойна, колкото да се углемява и подобрява народното стопанство въ смисълъ да растѣтъ и се модернизирайтъ самитѣ индустриални предприятия и да се засилява тѣхната производствена способностъ технически, качествено и количествено.

И за това — мислиме ние — при отпусането на кредити В. Н. Банка трѣбва да има за база следнитѣ мисли: а) при отпусане на кредита да се гледа дали самото предприятие въ целостната си инсталация представлява достатъчна гаранция въ банката, относно отпуснатия кредитъ; б) при какви условия се развива предприятието и ако обработванитѣ сурови материяли сѣ предназначени за износъ, годно ли е предприятието да конкурира на чуждия пазаръ; в) предприятието отъ сѣществуването си методично и последователно следвало ли е да се инсталационно подобрява или само е извличало ползтитѣ, безъ да се е нагаждало на настѣпнитѣ сѣвѣрменни условия и нужди за рационална работа; г) предприятието достига ли е пълна автоматичностъ и използвало ли е всички модерни превозни средства; д) предприятието въ мѣстоположението (мѣстонахождение), кадето се намира благоприятствувано ли е отъ всички условия да върви къмъ развитие и прогресъ и, въ противенъ случай, че банката потърси начинъ за покривка отъ него самото, козко е тая покривка отъ него гарантирана.

***

Въ изявлението на г. подуправителя звучише една нотка по силна, но чувствителна относно кредита за мелницитѣ. Отъ 2 — 3 години създаденото положение и наитѣнитѣ се условия въ вътрешния и външния пазари за мелницитѣ, въ какъ си, заставяватъ банката по-сѣвѣрнически да се отнася съ кредититѣ си къмъ тѣхъ. За да дойдемъ на думата си, че тая нотка за индустриалнитѣ и именно за модерно индустриалнитѣ мелници е

безпредметна, че тия тѣмко мелници по своята кредитоспособностъ трѣбва да се държатъ на прѣвъ редъ, ние ще направимъ единъ малък отклонѣ отъ прѣката си тема, за да потърсимъ причинитѣ, по които нашитѣ, даже най-модерно инсталирани мелници, отъ 2 — 3 години насамъ не сѣ били и незнайчо е още до кога ва въ бѣдѣще ище бѣдатъ въ състояние да конкуриратъ въ чуждестраннитѣ пазари.

***

Нашитѣ българинѣ, винаги бързѣ и малко смисленѣ въ предприемчивостта си, напуона масовата обработка на житото и се отдалечи отъ модерната обработка на земята, на каквато постепенно се почива да се приспособява. Ето защо зърненитѣ храни станаха по количество по-малко и, по причина на постоянно растѣщето население — и недостатъчни. Отъ друга страна, и самото производство, обработвано, предимно, примитивно, поскѣпа много повече отъ онова въ Америка, Аржентина и Австралия, кадете кадетра на обширнитѣ земледѣлки участъци позволиха гигантско развитие на модерната обработка на земята и производството на зърненитѣ храни да се добива отъ цени баснословно по ефтини.

Така стеклитѣ се обостряватъ отъ една страна, най-първо способността на нашитѣ мелници да поддържатъ своята конкуренция въ чужбина и второ — главно, по причина на недорота на житото презъ 1924 год. — да се омъчни тѣхното снабдяване съ жита за да поддържатъ вътрешния пазаръ противъ чуждата конкуренция тукъ въ страната.

Но съзна се отъ всички, че новитѣ култури, които замѣстиха зърненото производство бѣ само временно, съзна се, че всички производители на зърнени храни трѣбва да се повърнатъ — и тѣ се повърчатъ на старото си производство. Обаче това, че тѣ се повърчатъ на старото си производство не е достатъчно. За да е ефтино и достъпно на молничарската експортна индустрия това производство, държавата трѣбва да направи всичко възможно да модернизира земледѣлството отъ въвеждането на кадастрѣ, машинно производство и задължително и наложително торение.

Така, тая на видъ голѣма причина, може би, както е дошла, тѣй и ще си иде, ще се залъчи, може би, още въ текущата година, която е тѣй плодородна и тѣй пригодна

**1-ва Българска фабрика
за порцеланови,
фаянсови и др.
изделия**

**„ПОРЦЕЛАНЪ“
Гара Радомир**

Съ I ви награди
златен медаль и дипломъ
отъ Горно-Орѣховска
мостренъ панаиръ.

Продава и изработва по
поръчки първокачество
ни фаянсови изделия, ка-
то: ченици, суиници, кани,
чаши, кухненски и омъ
вални гарпигури, вази,
шамотни (огнеопорни)
тухли и брашно и др.

Цени фабрични и конкуретни

Рождния намаля митото на
говеждия добитъкъ отъ 8000
на 5000 леи

Отъ нишата и новоденпята
въ Краковъ (Полна) носевитъ
пропаднаха. Загубитъ сж ог-
ромни.

Германия, съ целъ въ засилва-
не индустрията си, възприема-
таци такси въ митнишките си
тарифи, тъйде много повинени.

Преговоритъ за свободна во-
на на Чехославия въ Хамбургъ
сж достигнали до вървна точ-
ка. Преговоритъ сж прекъснати,
ужъ, да се подновятъ въ
ноември.

Въ Америка е прекъсната ра-
ботата на 100 каменножлъени
рудници вследствие голъмитъ
работнически надници — 7-50
долара = 1050 леи.

Жетвата на бразилско кафе
Сантосъ ще възлѣве на 9-10
милиона торби, а Рио — на 4
милиона.

Качеството на т. годишната
пшеница въ Сърбия се опреде-
ля като отлично: 78 до 80 кгр.
Внесенитъ въ Сърбия чужде-
страници жита, вѣтъ не ями-
ратъ купувачи.

Отъ речитъ въ търговската камара

Отъ лицата, които не често
вниматъ думата, скромно да
заявятъ за своитъ добри и по-
лезни новини по въпроситъ
отъ областта на индустрията
и да изкажатъ авторитетни мнѣ-
ния по такива въпроси, въ ко-
ито тѣ сж врѣли и кинѣли, е
и уважамия г. Г. Щербановъ,
директора на Горно-Орѣховска
спиртна фабрика „Интра“. Като
действителенъ членъ на Варн.
търг.-индустриална камара, при
равнокачването законопроекта за
настърчение мѣстната индус-
трия въ камарната сесия на 11
мартъ т. г., г. Щербановъ не
думата и произнесе речъ, която
бѣ вслушана съ особно пи-
мание.

— Благодаря каза г. Щербановъ,
на референцика г. и. д.
главния секретаря, че ми дава
единъ особено добър поводъ
да се изкажа и азъ по единъ
въпросъ, който рѣдко, много
рѣдко даже, е слаганъ на рав-
вискиване въ сеситъ на търгов-
ските камари и много малко,
да не кажа никакъ не е зани-
мавалъ бюрата имъ. Тоя въ-
просъ засѣга спиртната индус-
трия. Благодаря на г. референ-
чика още, че е схваналъ сжщ-
ността на въпроса и го е осо-
бенно правилно разяснилъ. Азъ
следователно, на късо ще се
спра върху тоя въпросъ — за
спиртната индустрия, който
мнозина въздува, мновина ин-
тересува, като въпросъ свър-
занъ съ най-крупното народно
стопанство — земедѣлието.

— Спиртовата индустрия поч-
на своето първоначално разви-
тие при твърде благоприятни
условия: щедро държавно на-
сърдчение, висока митническа
вашита, широка местна консу-
мация — вследствие западшето
ловарство — и най-благоприятни
външни пазари. Благодарение
на тия така благоприятни ус-
ловия, нашата спиртна индус-
трия въ единъ кътъ периодъ
отъ време се разви и порастна
до 8 заведения за фабрикуване
на спиртъ. Въ тия 8 заведения
бѣ инвестирани въ онова време
повече отъ 100 милиона л. ка-
питалъ. А производството имъ
достигаше до стойностъ 40 ми-
лиона леи.

— Това трая до войнитъ. Следъ
войнитъ, обаче, за спиртната
ни индустрия, както и за пи-
новарната, настѣпи тежко вре-
ме, производственитъ развопки
активна, данъцитъ и всѣчки др.
тегоби се уголъвиха прекомѣр-

но, а конкуренцията на настъ-
денитъ винени и фруктовни
ракии, както и закриването на
турския и гръцкия павари, на-
несоха тежкъ ударъ върху
тая индустрия.

— Искамъ тукъ да ви дамъ
нѣколко осветления за нараства-
нето на производственитъ раз-
вопки.

— Въ 1903 г. за производст-
вото на 1 литъръ спиртъ оти-
вахъ пълницата за 2 1/2 стотинки,
т. е. 4% отъ коштуемата цена
на 1 литъръ; презъ 1912 г. 3
ст. = 5%, а презъ 1924 г. 2.25 =
19%.

— Въ 1903 г. за персонала
се плащаше 2-3 ст. на 1 литъръ
т. е. 4-6%; презъ 1912 г. 3 ст.
= 5%, а презъ 1924 г. 1.80 ле-
ва = 15%.

— Само процента на стойно-
ста на суровитъ материалъ
за производството на единъ ли-
търъ спиртъ намаля отъ 55%
въ 1903 г. и 60% въ 1912 г.,
на 50% въ 1924 г. и то по
причина, че по сжщата цар-
вина бѣ възлѣвена съ по съти-
ната меласа.

— Изобщо вѣсто, пълницата
персонала, суровитъ материалъ
и всѣчки други производствени
равноски днесъ съставляватъ
92% отъ коштуемата цена на
единъ литъръ фабриченъ спиртъ,
когато по-рано тоя процентъ
не надминаваше 85.

— Независимо отъ квантото,
къмъ това сжко производство
на спирта трѣбна да се приба-
вятъ още и акциза, данъцитъ
и другитъ тегоби, които тежатъ
върху спиртострелето. Днесъ
единъ литъръ фабриченъ спиртъ
се облага съ 71.25 лв. акцизъ
и съ 12.22 лв. общински налогъ
или всичко съ 83.47 лв. За да-
тъцитъ върху общия доходъ и
тегобитъ, свързани съ контро-
лата на акцизнитъ власти не е
нуждно да говоря, защото тѣ
сж всеизвестни.

— Очевидно е, при това по-
ложение, прочее, че продажна-
та цена на спирта не може да
бѣде по-малка отъ 95-96 лв.
литъръ, а това до крайностъ за-
труднява плащането му въ па-
вара.

— Обаче, тона, което следъ вой-
ната особено много подбѣ
спиртната индустрия и й пани-
са удари следъ удари, то е бър-
зото поддигане на ловарството
и производството на джиброви
и винени ракии. Премахането на
допълнителния акцизъ отъ 2-40
лв. на литъръ вино настѣрчи
производителитъ да нарътъ раз-
валянитъ вина на ракии, а отъ
друга страна, постоянно растѣ-
щето производство на фруктовни
ракии още повече ограничи въ-
трешния паваръ на фабричния
спиртъ. При това, значителна
частъ отъ споменатото произ-
водство на ракии става по кон-
трабанденъ начинъ, когато ни-
то единъ драмъ фабриченъ
спиртъ не отива въ павара безъ
да бѣде обложенъ съ всѣчки
предвидени отъ законитъ нало-
ви. Ето защо виненитъ и фрук-
товитъ ракии стоятъ надъ нѣк-
ка конкуренция: тѣхната про-
дажна цена днесъ, при 90°-92°
крепкостъ, е 90 лв. литъръ,
когато фабричния спиртъ, както
поясихме, не може да се про-
дава по свѣтино отъ 95-96 лв.
защото коштуемата му цена е
по-висока.

— Къмъ всѣчки въпросни до
тукъ неблагоприятни условия,
създадени следъ войнитъ въ
спиртната индустрия, трѣбна
да прибавимъ и закриването на
вжшнитъ пазари — турския и
гръцкия. Отъ две години на-
самъ въ Турция е обявенъ су-
хий режимъ — забраната на ал-
кохолнитъ пития, а въ Гър-
ция, подъ възлѣването на лова-
ритъ, държавната забрана вѣр-
на на спирта. Така, нашата спирт-
на индустрия — следъ като бѣ
до крайностъ загубенъ вътреш-
нитъ ѝ паваръ — изгуби и вън-
шнитъ ѝ пазари. И отъ 8 спи-
ртни фабрики въ страната, днесъ

Пиво Прошекъ

Въ столицата и въ провинцията всѣки пие
ПИВО ПРОШКЕЪ
то.

ПИВО ПРОШКЕЪ,

е най-реномираното пиво въ царството.

въ действие сж само 2-3, а
производството отъ 4-5 мили-
она литри се намаля на 1-2
милиона. Неизбежна последица
отъ това бѣше, че и постѣпле-
нията въ държавното съкро-
вище отъ акциза върху спирта
се намаля повече отъ полови-
ната — отъ 80 милиона на 30
милиона лева

— И питаме се: какво трѣбна
да се направи, за да се спаси
отъ явна гибелъ една чисто на-
ционална индустрия, каквато,
по предметство, е спиртната?

— Не останатъ, освенъ две
единствени на сега средства:
1) най-голъмитъ улеснения отъ
страна на държавата, понеже
сухий режимъ въ Турция е вѣтъ
премаханъ; 2) да се усили ко-
нсумацията на спирта за горене
жѣтре въ страната, като се пре-
махне всѣкакъ акцизъ върху
денатурирания спиртъ. Въ
тая двойна посока ще трѣбна
да бѣдатъ насочени грижитъ и
на държавата, и на самитъ фа-
бриканти на спиртъ.

Вредъ прикованото общо
внимание въ вслушването на
компетентитъ думи на г. Щер-
бановъ отъ страна на всѣчки
г. г. членове, въ къса бележка
къмъ г. Ненко Славчевъ, който
бѣ поискалъ контрола върху
всѣчки предприятия, той въз-
рава: „Ние се чудимъ, какъ да
се отрѣнемъ отъ тоя контролъ,
който имаме сега, защото и той
ни струва доста много и става
причина да увеличаваме цената
на спирта, а г. Славчевъ иска
още — контрола при контролата“

Риболовната концесия.

В. „Извѣстия“ на Бургавската
търговска камара въ последния
моментъ се е пробудилъ и, като
органъ на най-заинтересованата
страна, разпича, ужъ, въпроса
за „по законопроекта за отдава-
не концесия за риболовъ по
Българскитъ Черноморски води“
по плахо, плахо пристѣпва къмъ
тая целъ.

Той иска да му се даде за
проучване предварително и по-
сле да се искаже по законопро-
екта; а ние искамъ, че е нуж-
женъ нашия събрать предвари-
телно да научи чие искание
възнамерява проекто-закона да
удовлетвори и до колко заслу-
жава това искание да бѣде удо-
влетворено и то тѣй бърже,
тѣй неотвѣтно отъ ония, които
иматъ интересъ да знаятъ —
като се отишва тѣхния хлѣбъ,
като се поелъ на тѣхнитъ пра-
ва, кому се тѣ предаватъ и за-
що става тона така негласно?

Въпросътъ не е личенъ нито
на респективния министъръ, ни-
то на лицата отъ кржжкока, кой-
то набърво е спатърханъ ва да
тури на рѣже едно грамадно
народно богатство, което се въ-
числява на стотици милиони
лева. Въпроса е, най-напредъ,
общественъ. Съ едно павде-патри
свиране на Народното Събра-
ние тоя въпросъ не може и не
бѣла да се решава. Ето защо
органъ на Бургавската търгов-
ска камара и самата тя не бѣва
така плахо да пристѣпватъ къмъ
проучването и равнищването.
Ето защо споменатата камара
като най-заинтересована не бѣва
да стои съ скрѣтени рѣже до
свикването на отложената пар-
ламентна сесия, а да приготви

всѣкитъ нужди протести и
възражения и ги депозира въ
министерството на земедѣ-
лство, м-вото на финанситъ, м-вото
на търговията, въ министерския
съветъ и въ Народното Събра-
ние. Първитъ и най-силенъ
аргументъ е, че едно 5-6 сто-
тихъ милионно годишно бога-
ство народно се отрѣзва на
единъ кржжкокъ отъ 3-4 души,
които едва сж могатъ да събе-
рѣтъ 30 хиляди лева, една
трета отъ основнитъ си ном-
наленъ капиталъ, ва да могатъ
да наловятъ кржжкока си акци-
онерно д-во и да турятъ на дру-
жеството сѣ етикетъ „България“.
Вториятъ аргументъ е, че тоя
кржжкокъ — ако получи кон-
цесията — ще отрѣзди правата
си на чужденци капиталисти сре-
щу богата плячка и нашето на-
родно богатство ще се отрѣзди
ва да не може държавата ни,
въ последствие, съ векове да се
отрѣве отъ чуждото икономиче-
ско бремене. А има и трети и
четвърти и т. и много други
аргументи, които могатъ да се
изтъкнатъ ва да не се харже
едно 500-милионно годишно бо-
гатство на 3-4 ма, които кра-
дешкомъ, въ тъмнината и въ
мъглитъ дѣбнатъ да турятъ въ
лянитъ си богатия ловаъ.

Всѣки ще разбере, че едно
дружество съ капиталъ сво
отъ 100 хиляди лева и то само
едната му трета внесена, не мо-
же да посме такъвъ голѣмъ ан-
гажиментъ; такава предприятие
не може да се равние. За него-
вото равниване сж необходими
само за първо прѣме 200 мили-
она — за паракоди, за уреди, за
персоналъ, за обявяване и пр.

Не е ли очевидно тукъ, че
цѣлата е да се нагабоса сленеш-
ката държавата да дари 3-4
души съ по нѣколко милиона
лева, а може би, като имъ ва-
пави и богати служби, въ чуж-
дитъ компани, които ще ста-
натъ фактически експлоататори
на концесията? *)

Alvanitino
*) Не е достатъчно спредъ насъ са-
мо търговската камара да се застава
противъ тоя оцетяване на държавата,
а и Риболовното Д-во и кооперантитъ
въ Бургавъ.
Б. Р.

**Отъ обясненията
на главния директоръ на
жельзницитъ**

Миналата година, при равде-
ждането на бюджетопроекта на
Министерството на жельзницитъ
за финансовата 1924/25 год.
народния представител г. П.
Падаревъ съобщи на Народното
събрание нѣколко факти, между
крѣто и: че презъ време на вой-
ната сж раздавани равни ма-
териали отъ централата на Со-
фийската ж. п. магавия, съ ко-
ито се е злоупотребило; че сж
правени гешефтарски сделки съ
равни стари народни жельзнии
материали; че сж правени ге-
шефти съ доставката на паму-
чни откъсалеци; че се е правилъ
по жельзницитъ преносъ на
яйца, а въ товарителни-
цитъ се е обявявало, че се пре-
нася ловаъ и т. и.

Така изтъкнати фактитъ, за-
сѣгаха преко Главната Дирек-
ция на жельзницитъ и въ час-
тностъ г. Главния директоръ, но-
слятъ всѣкитъ отговорности на
централното управление на же-

да поирави всѣчки досегаш-
ни бедп.

По втората причина, която
ние смеомъ можемъ да наре-
чемъ *причина на причинитъ*,
това е кредита, за жалостъ,
съ който родната ни мелни-
чарска индустрия се съвоемъ
слабо обездужва.

Въ третата ни отатил, ко
ято ще дадемъ идния пътъ
ще се види, че способността
на чуждата мелничарска ин-
дустрия да ни конкурира съ
брашната си и тукъ, въ са-
мата наша страна, не иде са-
мо и изключително отъ това,
че тѣ се намиратъ винаги въ
добри изобилни отъ зърнено
производство. Не. Тая способ-
ностъ се засилва, тя двойно
и тройно се уголемява отъ
винаги и редовно разполага-
ния ефтинъ кредитъ, въ изо-
билне и отъ голѣмитъ пре-
возни сгоди и средствъ за въ-
дѣлъ свѣтъ.

Не е и не би била епо-
собна никон мелничарска ин-
дустрия, даже въ собствена-
та си земя, да се бори съ
чуждата конкуренция, ако пър-
вата плаща лхвенни процен-
ти, и то за оскждни, съвър-
шено оскждни кредити, надъ
20 и 25%, при неуспоримата
истина, че чуждата мелничар-
ска индустрия, въ псблннето
на кредититъ, въпачи има та-
ква съ лхва по-долу отъ 6%.

Не е била и ващо бѣде
способна нашата мелничарска
индустрия да парира чуждата
конкуренция въ естественитъ
пазари на нашитъ брашна, до
каго нашето сегашно или дру-
го ново наше паракодно дру-
жество не я свържатъ чрезъ
ефтинъ и навремененъ пре-
возъ съ тия наши естествен-
ни павари, за сега, може би,
едина-единственъ — Алек-
сандрия. Анд.

Кжси съобщения.

Емигрантитъ руси въ Сърбия
решили да въздигнатъ единъ
свой градъ въ сръбското край-
морие, населенъ само отъ ру-
си емигранти. Града ще се
построй по руски националенъ
стилъ. Архитектитъ и работни-
цитъ ще бѣдатъ само руси.
Сърбската държавъ ще имъ
даде мѣстата безплатно.

— О —
Въ Италия дисконтния про-
центъ е повишенъ отъ 6 1/2 на
7%.

ИТАЛИЙСКА И БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

Капиталъ 24,000,000 лв. резерви 1,705,000 лв.

Основана отъ „Банка Комерциале Италия“, Милано.

Капиталъ лири Итал. 500,000,000, резерви лири Итал. 280,000,000

Варненски клонъ

Извършва всички банкови операции

Касетна служба („Safes“)

Дава подъ наемъ касети за ценни книжа, бижутерии и пр. по следните условия:

Table with 3 columns: Размеръ на касети, полугодишен наемъ, годишен наемъ. Rows include sizes like 10x26x53 cm and corresponding rental fees.

Пътнишки чекове („Travellers cheques“)

Въ английски лири, италиански лири, долари и французски франки удобни за пътници и студенти, платими при представяне въ всички страни на свѣта като банкноти, безъ предварително извѣстие, и безъ формалности.

11-12

Отъ Банката.

лваницитѣ. Последния настоя предъ респективния министъръ въ анкета, Министра поиска анкетата отъ Народното събрание, която подъ председателството на сжщия г. Н. Падаревъ се учреди и произведе. Анкетата привърши работата си и докладътъ ѝ бѣ предаденъ въ пренесъ на г. Главния директоръ да даде обясненията си. Както ще видимъ въ единъ наши разяснения, съ извадки отъ документиранитѣ факти, разяснения, които въ по-нататъшнитѣ си броеве ще дадемъ, „Обясненията“ на Главната дирекция, носящи подписа на Главния директоръ, г. Ва Каракашевъ, съвършено опровергаватъ възведенитѣ отъ анкетата обвинителни факти и обезценяватъ докладътъ ѝ, защото всички тия факти сж плодъ на интриги и фантастични въмислици на „една групичка отъ хора“, както е казано въ докладната записка, до министъра на желѣзницитѣ, която е имала въждъ на желѣзнопътнитѣ виши ръководители и е имала всички интересъ, чрезъ потчерпование на имената имъ и компроментирание на службата имъ, да го нѣкакъ си отстраня отъ службата.

Сжщата тая „групичка“ за да рачита на по-голяма сигурностъ въ провеждането на интригите си и предаването имъ по-широко обществено значение, не се спрѣла само на подготовката на обвинителнитѣ факти и предаването имъ на г. П. Падаревъ въ особенъ списъкъ, но създаде си и вестничка „Истина“ — да дрънка и раздрънка „истинитѣ“, които нейната клеветническа фантазия е постепенно кричала.

Съ тая в. „Истина“ групичката направи не неодаченъ опитъ да спечели и общественото мнение на страната си — последното томе съ давлената си предъ правителството и народното представителство да спомогне за катурването на вишестя ръководителенъ на държавнитѣ желѣзници съставъ, начело съ Главния директоръ. Така групичката (иначе отъ хора лично заинтересувани, защото сж или елиминирани отъ служби и предприятия, за които не сж били полезна, или не сж бивали слушани, когато сж имали да прокаратъ прищевки предни на желѣзнопътното дело) сполучи да създаде атмос-

фера противна на истината и да спечели общественото мнение начело съ много отъ естелнитѣ и провинциалнитѣ вестници, които заговориха съ голяма неприязненостъ срещу Главната дирекция на желѣзницитѣ и стоицигѣ на чело на нейното управление.

Така държавни изгонени чиновници и злонаправни далаверажии не единикъ сж подмамвали наивно верующи и непроверялащи фактитѣ вестничари, така не еднѣжъ и общественото се е подхлъгвало — единитѣ и другото да вълосвятъ държавното управление и да компроментиратъ началостоящитѣ му лица. Въ белажка, поместена въ хрониката на нашия брой 700, ние за свои смѣтка, ако и да не сме казали нито дума по преписванитѣ деяния на Главната Дирекция, само за найважното си върване, че има отъ крилице перце, се извинихме. Сега още веднѣжъ правимъ това, защото сжко ценимъ вѣшнитѣ администратори като г. нѣ Ва. Каракашевъ. W.

Износа и прехраната.

На 10 т. мѣсецъ съобщенията отъ София ни донесѣха вестта, че е издаденъ указъ на отмяната на възраването износа на жито (пшеница). Указътъ ще добие сила на задължително мѣроприятие, отъ като се обнародва въ „Държавенъ Вестникъ“. Това може да стане днесъ, утре или подиръ мѣсецъ, безразлично — указъ, за всеки случай, развързва рѣшетѣ на производителитѣ, на вътрешнитѣ търговци между производителитѣ и експортеритѣ и на търговцитѣ износители.

До колкото знаемъ, указътъ е безъ всякакви резерви, защото мѣрката е вземана при пълната овѣрненостъ отъ всички вишешни официални кръгове, че реколтата на пшеницата е на всѣкъде въ страната отлична и че ще има за износъ и за вътрешна прехрана достатъчни количества и защото износъ е необходимъ да се внесе въ страната чужди валута.

Нищо по умѣтно и нищо по похвално отъ това — да е вълкътъ ситъ и стадото цѣло. Да е гражданството въ страната задоволено съ хлѣбъ, а сжщеврѣменно и търговията да се равнива, да върви въ свои пѣтъ,

а отъ друга страна и държавата и производителитѣ да получатъ онова, което имъ се следва.

Добре, но въпросътъ е свързанъ съ едно „ама“, а то е:

Като се развърватъ така безъ резервно рѣшетѣ на спекулата — на производителитѣ да продаватъ илишецитѣ си, на посредничатѣ търговци да купватъ и на експортеритѣ да ги изнасятъ за да внасятъ чужда валута? Като става всичко това така набързо решено, не щатъ ли да настѣпятъ пакъ моменти въ унисонъ, съ единъ сжко така отчаянъ гласъ, както миналата година да викаме: „Гладъ настана“, спекулантитѣ внаесоха хранитѣ, продадоха ги на чужденцитѣ, а насъ въ гладъ и въ мизерия оставиха?!

Подобно нѣщо е възможно да стане, обаче, и при най-голямата сигурностъ, че реколтата на пшеницата до край ще остане тѣй отлична, и все тѣй отлична ще е, до като вѣже въ житницитѣ на производителитѣ.

Примѣръ отъ миналата година имаме съ Сърбия. При отлична реколтата отъ пшеница, миналата година Сърбия изнася жито и внася валута почти 10 мѣсеца, до като въ края на краищата внаесе всичката си пшеница и въ последствие остана гладна и, за да върхрани населението си, заставена бѣ да внесе тоже американско жито. Спекулацията си е спекулация — тя не понава жалостъ и милостъ. Като намѣри пазаръ изнася, продава — и прахътъ продава, доста е да има кой да го купи.

Ето, тукъ е вечкия смисълъ на благоразумността и на предвидливостта — на предварителното предохраняване, което държавата дължи на населението си. Да му обезпечи не само задоволителна по количество а и по цѣна, и по качество прехрана — да не се скитосва то впоследствие само по Америка, Аргентина и Австралия да търси хлѣбъ да се нахрани. Да направи държавата това и, при все това, търговията пакъ да остане свободна — валута чужда пакъ да влезе въ страната толкова, колкото ще позволятъ налѣщенитѣ да се внесе.

А какъ да се направи това — да е и вълкътъ ситъ и стадото непожнато?

Тѣкмо това е питането, на което отговоряме:

Да се заставятъ мелницитѣ — голями и малки, търговски и шобетийски — всички до една да се синдикиратъ относно вътрешната прехрана на градоветѣ и на неизноснителнитѣ мѣста; да организиратъ цѣлата бждица прехрана при една предварително нормирана цена, като се определятъ типове на хлѣбътъ. Подъ взаимното поръчителство на синдикиранитѣ мелници да се отпусне отъ държавата съ малка лихва единъ общъ кредитъ отъ 50, 100 или 150 милиона лева. Сумата да се разпредели помежду мелницитѣ и тѣя последнитѣ да закупятъ и депозиратъ нуждитѣ количества жита за целата прехрана.

Шие не съветваме държавата да си присвои, изключителното право да закупи цѣлата пшенична реколтата по единъ определена цена и тя да се ангажира съ прехраната на населението и за износътъ на остатъцитѣ, както направи Ромѣния, която туря ржка на цѣлото пшенично производство по 10 леа на кгр. и тѣ да равнорежда съ тия храни. Напротивъ, съветваме прехраната, закупена съ лихвени кредити отъ мелници, да си остане право и привилегия на народа, както и износъ на излѣщенитѣ. По износъ да се нагоди така, че до пълното закупуване на прехраната, хранитѣ да не бждатъ изнесени отъ спекулантитѣ. По сжщия въпросъ ще се говоримъ.

Върб.

Обиколката и резултата.

Командированитѣ варненски граждани първенци да находатъ тѣйствуватъ отъ правителството да подпомогне градътъ Варна да се преподигне икономически, се завършиха съ впечателни добри и съ надежди голѣми. Тѣ не криятъ и въскомо обясняватъ кой отъ министритѣ и кой отъ народнитѣ представители какъ се изказва:

1) Министъръ председателя: „Първо и първо, въпросътъ не е отъ моя компетенция — ни единъ отъ пунктовете въ вѣложението не съпада въ ресора на моето министерство. Но когато въпроситѣ се отнесеть въ министерския съветъ, ще видимъ да направимъ онова, що може да се направи“. Министъръ председателя не даде голѣми ангажменти.

2) Министра на търговията: „Иначе казаното въ вѣложението, ми е близко до сърцето; всички искания за повдигането на Варна сж и мои искания. Въ вторникъ (14 тога) ще съмъ въ Варна и публично предъ повече варненски граждани, ще се изкажа по тѣхъ и по други още нѣколко въпроса, касаещи се до черноморския риболовъ, до износъ на замръзено месо и пр.“

3) Главния директоръ на желѣзницитѣ: „Повечето отъ въпроситѣ, които се отнасятъ до нашето ведомство, сме ги почти разрешили, както ги вие искате, остава още да се разработи специфичната тарифа Варна — София и обратно съ клоноветѣ отъ Видинъ, Ломъ и т. н. до Русе, включително. По тая въпросъ сръбнахме силна оновция въ преда на Варна, по тая оновция, която се основаваше на принципа, че географическитѣ положения и разстояния не даватъ право на градоветѣ да искатъ специални тарифи, по настоящемъ не сжществува и уверенъ съмъ г. министъра да въприеме гледницето ми: „тарифата да се нагоди въ полза на Варна така, както се отъ васъ иска“.

4) Министра на финанситѣ: „Иначе удообрявамъ исканията на варненци и всичко, що вавиен отъ менъ, ще го направя за удовлетворението имъ до последна точка“.

5) Военния министъръ: „Исканията на варненци, съ изключение на точка 8, сж справедливи и напълно удовлетворими. Правителството ще ги удовлетвори, въ това ви уверявамъ. Но за точка 8 не е справедливо и не е възможно правителството да възрѣме и се задължи, щото всички доставки за държавата да ставатъ изключително презъ Варна.“

6) Народния представител Данаиловъ: „Вѣски равбира, че Варна като важенъ портонъ гредѣ има нужда да си обезпечи единъ достатъченъ тразикъ и това ще стане само, ако се възрѣматъ предлаганитѣ отъ васъ мѣрки. Напълно споделямъ това и при пръвъ случай ще се заетгия предъ правителството“.

7) Народния представител Мишайковъ: „Отдавна съмъ при съединенъ къмъ справедливитѣ ви искания, които въ известни отношения могатъ само да се корегиратъ. Ще работя съ всичкитѣ си сили за Варна, защото вѣчко, което би се направило за нея е заслужено“ и т. и. и т. н.

Г. г. пратеницитѣ сж съумели да предотвратятъ несприятелността, която е могла да последва по поводъ единъ лансираникъ слухъ за обявяването на Варна за свободенъ градъ.

За по-нататъшното развитие на въпроса ще се въоржжимъ съ търпение и ще такаме да видимъ — qui vivit verget.

Конференцията на житаритѣ.

Добритѣ желаниа вѣскога бѣ оевчаватъ съ добри и полезни дела.

Сжщото трѣва да се каже и за събранията се на 11 и 12 т. м. въ Варна на конференция житари отъ вътрешността на северна България и отъ гр. Варна. Тѣ имаха до три желаниа да направятъ нѣщо полезно за себе си и за страната, да олжятъ въ единъ правъ, добръ пътъ търговията съ върнени храни, сжщевременно да определятъ отношенията си съ Стоковата борса и да стабилизируютъ положението си предъ нея, съ които на доверие работятъ и на чистата съвестъ поверяватъ интереситѣ си и тия желаниа съвсемъ безбурно, съвсемъ по търговски намѣриха откликъ въ колегиалната душа на всички житари и следъ двудневно равискване, както се очакваше, дойде се до едно единодушно решение, което изчерпи целиятъ дневенъ редъ.

Революцията, която се вършва и която ще се поднесе на правителството, сжщевременно, която ще служи и като договорно обвързване между изпращачитѣ и прѣемачитѣ на вагони и между предлагачитѣ и купувачитѣ на върнени храни, прави честь на г. г. житаритѣ. Тя не допуца криволичене въ търговията и достатъчно ясно и категорично определя отношенията и задълженията между търговцитѣ и държавата, особено като се касае до изтрешната прехрана.

Заслужава да отбележимъ жеста на г. г. житаритѣ спрямо Бълг. Търг. Съюзъ.

Съ голѣмо единодушие г. г. делегатитѣ решиха да се отдѣлятъ отъ доходитѣ отъ вѣски пристигащи вагонъ съ върнени храни въ Стоковата борса — за продажъ или алиоре — отъ 5 до 10 лева въ полва на сжщия съюзъ, като тая доходъ се внесе въ изграфа „фондъ Български Търговски Съюзъ“. Делегатитѣ и инициаторитѣ на конференцията отъ Български Търг. Съюзъ г. г. П. Бълковъ и П. Димитровъ си отидѣха предводителитѣ тѣй благополучно завършенитѣ разяснения и особено отъ отстраняването на търканията между търговцитѣ, които до сега сжществуваха.

ОТЪ ЧУЖБИНА Швейцария.

Швейцарското правителство позволи износъ на всички видове стоки, освенъ нѣкои сурови материали, потребни за швейцарската индустрия. Оставатъ забранени за износъ непреработенитѣ кожи, железнитѣ отпадъци, кърпите, макулатуритѣ и непреработеното влато.

Америка

Реколтата на памука въ Америкаката Уния се прѣмѣта т. г. на 14,339,000 бала по 500 фунта срещу 13,619,751 бала по 500 фунта отъ миналата година. Реколтата на памука т. г. ще даде 3,400,000 бала повече отъ средното нормално въ последнитѣ 5 години.

Реформата на новия календаръ.

Обществото на Народитѣ предвижда следната реформа въ календара:

Table with 2 columns: Бждиция, Досегашния календаръ. Rows include months like Януарий, Февруари, Мартъ, etc., with corresponding dates.

Августъ: Августъ 13—Септ. 9
Септември: Септ. 10—Октом. 7
Октомври: Октом. 8—Ноемвр. 4
Ноември: 5—Декември 2
Декември: Декем. 3—Декем. 31
Новата година ще е между 31
Декември и 1 Януари.

Чуждите пазари.

за зърнени храни.

НЮИОРКЪ	
Червенка	100 кгр. 880 84 лв.
ЧИКАГО	
Червенка	100 кгр. 758 84 лв.
ВИЕНА	
Пшеница мѣстна	100 кгр. 1007 72 до 1127 24 лв.
ПИЛЗЕНЪ	
Пшеница чехска	100 кгр. 968 68 до 990 64 лв.
СЪРБИЯ	
Пшеница	100 кгр. 732 до 756 40 лв.

КУКУРУЗЪ

Нюйоркъ	100 кгр. 580 48 лв.
Чикаго	100 кгр. 666 08 лв.
Виена	100 кгр. 626 08 лв.
Сърбия	100 кгр. 475 80 лв.

За бележка. Въ нашия пазар още не сж почнали да се превозват храни — жито — за това нѣма още утаювени и подравнени сж чуждитѣ пазарни цени. И преждевременно е още ваяждането на нѣкои вѣстници сж настоятелнитѣ искания да се ликвидира сж създаденото положение за прехраната. Ликвидирането трѣбва да стане, да, но да стане при едно истинско стабилизиране на ценитѣ на житото. Това ще стане едва къмъ петичането на юлий. Тукъ-тамъ станалитѣ продажби не сж и не могатъ да бждатъ мѣрло за ценитѣ, особено, за бждацитѣ цени на хранитѣ.

ПАМУКА

Ливерпулъ. Тенденцията е постоянна.
За юли 12 92 до 12 95; за октомври 12 49 до 12 52; за януари 12 38 до 12 40; за мартъ 12 42.
Египетъ. Тенденция тиха. За ноември 23 90; за януари 22 65.
Нюйоркъ. За октомври 23 62 до 23 65; за януари 23 20; за мартъ 23 50; за май 22 78 до 22 79.

Неприлично и неперпоржчително.

В „Зора“ се приема въ цѣлото българско общество за вестникъ сериозенъ. Всичко каквото иска да види и прочете въ него човекъ би трѣвало да бжде само поука, само добра поука — нѣщо, което да дава храна на душата, или, което да гаджти въ правъ път и въ добра посока живота.
Но въ тоя вестникъ често срещаме да се пропусчатъ неща, които вредятъ на собственото му добро име. Тия пропусчания върваме, обаче, не сж случайни — правятъ се съ омисълъ да повредятъ нѣкому другиму, по тѣ излагатъ самия него, като го правятъ несериозенъ — най-малкото.
Въ броя му № 1813 отъ 11 юли т. г. е помѣстено, въ едно негово кжтче, нѣщо като памфлетче противъ Петръ Тодоровъ подъ надсловъ „На безобидни теми,“ нѣщо като сатира, като сарказмъ, като хуморъ (но нищо не явлѣло отъ него) сж целъ да осѣне или обиди г. министра на финанситѣ.
Много пъти сме казвали и пакъ повтаряме и погретваме: отъ нежъ по-голямитѣ хора, отъ нежъ по-важитѣ вестникари вършатъ по-голямѣ глупости и много по-зловторни грешки.
Ние, напримеръ, отъ провинцията журналиститѣ, като знаеме, че сж едно подобно памфлетче се взима на присмѣхъ,

се взима на журжиня на Петръ Тодоровъ, а българскитѣ министри на финанситѣ, бихме имали страхътъ, че обиждаме и осмивамо България и не бихме го помѣстили въ своитѣ провинциали, ако и по-малко „сериозни“ отъ етоличитѣ, вестници, защото знаеме, защото много добре съзнаваме, че като подбиваме престижа, като припикаваме доброто име на министра си, подбиваме и припикаваме отечеството си.

Като провинциални вестникари, ние бихме се държали прилично и къмъ личността на Петръ Тодоровъ, до като той свързва съ нея Българскитѣ министри на финанситѣ и никога, до като е такъвъ не бихме го окаркиатурнали и усмицали тѣй неперпоржчително, за да не кажемъ тѣй нагло, въ който случай не е виновенъ и не е отговоренъ писача %, а вестника, а тия, що посягъ отговорността за „Зора.“

Скжпъ покойникъ!

Кѣсо съобщение отъ Бургазъ ни донесе вѣстието, че:

Георги Д. Жечковъ, скоропостижно починалъ въ София, бидейки гостенинъ на сипитѣ си Златанъ!
Тихиятъ, благиятъ, добросърдечниятъ голѣмъ търговецъ, колониалистъ; отличния и пръвъ почетенъ бургазски гражданинъ; бившъ дългогодишенъ избираемъ действителенъ членъ, подпредседателъ и председателъ на Бургазката търговско-индустриална камара; до гроба си почетенъ председателъ на сжпцата; скромния и мѣлчалливъ добротворецъ; милосърдиято на когото нѣмаше граница; почитания и обожавания отъ всички бургазци за добриятъ си характеръ

Георги Д. Жечковъ

на 9 т. м., въ 73-годишната си възраст починалъ.
Пресели се въ вечността още единъ отъ най-старитѣ творители на родната ни търговия. Иакуби се единъ отъ най-активнитѣ сътрудници на покойния Мирковичъ, дейността на когото датира отъ турско време, почната въ историческия Цариградскъ „Балъ-капанъ.“
Слава и честь на името му!
Миръ на прахътъ му!

ХРОНИКА

Съ постановление на министерския съветъ е определено митницитѣ да събиратъ вносно мито на пшеницата по курсъ 100 на сто само до 1 августъ т. г.
Поправна. Въ статията „Кризата въ Тржета на Стинесъ“, обнародвана въ брой 700 е казано: „... да закупва комплекси отъ лѣсове въ Русия“ — да се чете: „... комплекси лѣсове отъ Пруссия“.
Бургазката Стокова борса предприема житаритѣ търговци, отправящи на зърнени храни, че при отпращането на хранитѣ, дължни сж да ги придружаватъ съ удостоверение за платено крипино право. Иначе въ Бургазъ ще имъ се събира това право по 1 левъ за крипино.
Много хитро. Откупчика на крипиното право въ Бургазъ е деклариралъ предъ Стоковата борса, че за зърнени храни, пристигащи на пристанището и въ борсата отъ вътрешността, които не сж платили крипино право въ мѣсгоотправката си ще взима по 50 ст. на крипина, а не по 1 левъ — ке ни лаже!
Въ редакцията ни се получи отчета на Съюза на акционернитѣ дружества за дейността му презъ натеклата 1924 година,

около които съюзъ се концентриратъ като действителни негови членове на брой 158 акционерни дружества. Отчета е превъзпаленъ съ богатъ материалъ отъ факти и белѣжки за живота на акционеритѣ дружества и за отношенията на държавата, респективно финансови министри, къмъ тѣхъ. По традицията, която сме запазили за тоя съюзъ, чиято активностъ въ браенето на дружественитѣ интереси въ последно време се прояви твърде на широко, ние ще се повърнемъ по специално за тоя обстоенъ отчетъ.

Започнало е да се издава въ София популярно мѣсечно списание „Полезни Съвети“ за финансии, юридически и икономически въпроси. Първата книжка отъ това твърде полезно списание се получи въ нашата редакция. Тя е грижливо уредена съ подбранъ и насжценъ за вѣски читателъ материалъ отъ областитѣ, въ които списанието е предназначено да борави. Ще се издава подъ редакцията на г. Ст. Фетоджиевъ, бившъ финансовъ инспекторъ и Хр. Фетоджиевъ, столічелъ адвокатъ. Абонамента му за година е 60 лева. Препоржчаваме го на нашитѣ читатели.

Ликвидирало е Акц. Д-во „Лаваръ“ въ Русе. Активна и пасивна е приетъ отъ бившия русенски търговецъ, а сега такъвъ въ Неаполъ (Италия) г. Жакъ Лаваръ. Той ще продължи производството на платестени и сламени мѣжки шапки.

Досегашниятъ директоръ, г. Ал. Краусъ и прокуроритѣ г. Астругъ, на ликвидиралото Акц. Д-во „Лаваръ“ въ Русе сж основали въ сжщия градъ своя предетанителска къща на чужди търговски и фабрични фирми. Къщата имъ отъ 1 1/2 мѣсецъ функционира.

Опредѣлено е, при износа а добитѣкъ да се удържа по 9 на сто — върху една трета отъ стойността — съгласно закона за търговията съ външни платежни средства и тона удържане да става направо отъ митницитѣ, като се оценяватъ: волонетъ и кравитъ по 15 лва 1 кгр. живо тегло; биволитъ и биволититѣ — 13 л. кгр.; овнитѣ и овцитѣ — 19 лева кгр.; пръчоветѣ и ковитѣ — 17 лв. кгр.; свинитѣ и прасетата — 30 лв. кгр.; мисиркитѣ — 110 лв. едната; гжкитѣ — 80 лв. едната; птици други — 50 лв. едната; кокошкитѣ — 40 лв. една.

Вдигната е възбраната по износа на зърненитѣ храни отъ 10 т. м.

Канадното правителство е забранило да се допуцатъ за заселване или дурена работа на вѣскаки емигранти въ Канада, понеже и безъ тона има до 1 милионъ безработни хора.

„Занаятчийска пратина“ е едно полево списание за обща просвета и практически знания за занаятчиитѣ, което се издава мѣсечно по единъ книжка въ Пилзентъ. Самито му издаване дава да се разбере, че то, сж практическитѣ опжтвания, които дава на занаятчиитѣ, се слага като настолно, винаги потребно и полезно ръководство за последнитѣ. Горещо го препоржчаваме на нашитѣ четци.

Конгреса на Книжарския съюзъ въ България е определень да стане на 9, 10 и 11 августъ въ София. Въ дневния редъ, точки 7 и 8, се поставятъ и въроятитѣ „отпощенята на сжщия съюзъ къмъ Българскитѣ търговски и къмъ Печатарския съюзи.“ Нашето мнение за вѣски сжюзи и дружества отъ развити търговски бранши и за отношенията имъ къмъ Българ-

ски търговски съюзъ сж повнатити: ни единъ другъ съюзъ и дружество не бива да е въль отъ него.

Д-ръ П. Стоновъ, адвокатъ въ София, е написалъ популярна статия подъ надсловъ: „Законни разпорждания, които трѣбва да се помнятъ отъ търговцитѣ.“ Тя е обнародвана въ книжка I на списанието „Полезни съвети.“ Не е але вѣски младъ и неопитенъ, намарящъ сж безравсждно хвърлящъ се въ азартитѣ търговци да я потърси и прочете. Тя ще го опжти какъ да се влада като търговецъ.

Министерството на финанситѣ е наредило до митницитѣ отъ 25 тек. мѣсецъ да оценяватъ и събиратъ процентно мито за ечмика върху 5 лв. кгр., финъ върху 3 лв. кгр., боба върху 5 лв.

За днесъ 16.VII се очаква да пристигне въ Варна министра на търговията г. Д. Христовъ, който на 17 и 18.VII ще конференира съ търговци и равни компетентни лица по равни въпроси отъ търговско-икономически и стопански характеръ.

Обявена е въ несъстоятелностъ Добруджинска банка въ София.

Въ пребиваването си въ Варна председателя на Б. т. съюзъ г. П. Бакловъ и секретаря на сжщия съюзъ г. П. Димитровъ, на 12 т. м. устройха общо търговско събрание, въ което изложиха най-обстойно дейността на съюза въ защита правата и интереситѣ на търговцитѣ предъ държавата и особено предъ държавниятъ фискъ, който бѣ притисналъ и още предлагана да притиска и уголва съ вѣскаки данъци и берни търговцитѣ, на които сж равни закони за възбрана на вносъ и износъ, сж спъва свободната търговия и правилното икономическо развитие. Г-нь Бакловъ подчерта ходътъ на борбата за отмицаната на закона за възбраната вноса на стокиитѣ не отъ първа необходимостъ, за данъчнитѣ облагания, за ограниченитѣ търговията съ чужди платежни сред-

ства и пр. и сж вдоволение констатира, че Б. т. съюзъ е единъ институтъ, който би трѣвало да се подкрѣпва отъ вѣски търговецъ, защото въ бедитѣ, които често налитатъ надъ търговцитѣ, той е якора на спасението. И анегира г. Бакловъ за сжщия въ адвава съюзна организация въ Варна.

Варненски окр. вестникъ. Получихме брой I отъ тоя новонасжценъ за нуждитѣ на цѣлото общество въ окржга нѣ вестникъ. Драго ни е сжщо че брой на труженитѣ въ публицистическото и журналистическото перо така бързо расте. Вестника по съдържанието и уредбата си прави отлично впечатление. Върваме, че това не сж е едно вѣскако негово качество. Малка белѣжка ще направимъ само за окржцотъ № 1334 отъ 25 юни т. г. не защото е обнародванъ въ вестника, а защото Окржжния Постоянна комисия се морално ангажира предъ цѣлото окржжно общество съ последнитѣ отъ едно предприятие, въ което не е проиявила да види каква стана — какъ върви, какъ се развива и какви сж шансоветъ му да иде една стъпка напредъ, да вакрачи, напаконъ, къмъ прогресъ. На това предприятие му трѣбватъ минимумъ 800 милиона лева капиталъ, но и 500 милиона не могатъ го надигна до положението, къмъ което се стреми. Да се агитира за него, да се пропагандира да стане всеобщо общественно е ангажементъ съ голѣми отговорности, особено, когато агитацията и пропагандата се върши отъ официални учреждения, които наистина могатъ да повлиятъ на обществото. Предприятнето, което е предметъ на сжменатото окржжно, е една сего рода „Вжча“, което има много дълбоки, дори безвѣдни джобове за да реализира целитѣ си. Тия джобове не бива да бждатъ дребнитѣ селски сжествания — тѣ сж амийски кокади. Въ това предприятие трѣбва да играатъ дълбокитѣ желѣзни ниса на голѣми капиталитѣ и едри излишци.

**SOCIETÀ ITALIANA
DI SERVIZI MARITTIMI**

Вързи рейси пощенски и търговски отъ Италия за Египетъ, Сирия, Гърция, Турция, Черното Море и за Дунава.

Линия Тиренско Море—Дунава съ отбивания въ Варна и Бургазъ отъ и за по гласитѣ италиански пристанища и Марсилия.

CASOTTI PINCAST & Co

Централа СОФИЯ. Клонъ ВАРНА.

Търговия съ кожи и зърнени храни.

Телерг.: ПИНКАСФЕЛЕ.

А. Парушевъ — Варна

Производство на захарни изделия:
ЛОКУМЪ, БОНБОНИ, ХАЛВА, КАРАМЕЛИ
и вѣскаки други.

Продажба на едро и дребно.

Локума, като специалистъ на работилницата ни, превзходствува сирекия и цариградскитѣ проч тѣ локуми, и въ България е безъ конкуренция.

Печатница Добри Тодоровъ, Варна II. 84.